

8. ↑

Zofia Stryjeńska

Scena rodzajowa przy potoku, po 1930 r.

Cena wylicytowana: 95 000 zł

gwasz/papier naklejony na tekturę, 94,5 x 67,5 cm (w świetle ramy)

sygnowany l.d.: 'Z. STRYJENSKA'

Podatki i opłaty

- - Do kwoty wylicytowanej doliczana jest opłata aukcyjna. Stanowi ona część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%. - Do kwoty wylicytowanej doliczona zostanie opłata z tytułu "droit de suite". Dla ceny wylicytowanej o równowartości do 50 000 EUR stawka opłaty wynosi 5%. Opłata ustalana jest przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP w dniu poprzedzającym dzień aukcji.

Esej

Do drugiej wojny światowej malarstwo Stryjeńskiej cieszyło się niesłabnącą popularnością. Artystka tworzyła kompozycje inspirowane dawną słowiańszczyzną, lecz także sceny rodzajowe rozgrywające się na wsi, na łonie natury, w których „aktorami dramatu” stawały się młode dziewczęta i chłopcy. Owe sceny często nosiły charakter zalotów, beztroskiego spotkania pary przy studni, w zagrodzie czy przy górskim wodospadzie. Ostatni z wymienionych narracyjnych zabiegów Stryjeńska zastosowała w prezentowanej „Scenie rodzajowej przy potoku”. Na pierwszym planie, schodząc ze skał i przytrzymując się pnia sosny, młody góral próbuje za pomocą gałęzi wyciągnąć z rwącego strumienia kapelusz. Jego staraniom kibicuje młoda, urodziwa dziewczyna. Brodzi w strumieniu i plecie warkocz z kruczoczarnych włosów. Stryjeńska bryły ciała dookreśliła grubym, ciemnym konturem, nadając formom solidność, jak również rytmiczny wyraz. W tle rozpościera się mistrzowsko malowana partia górskiego pejzażu. Wykorzystuje w niej zalety gwaszu – matowy charakter malatury uzyskiwany dzięki kredzie zawartej w farbie. Czystą bielą buduje fale strumienia i wodospad, wyżej nakłada rozbielone błękity, fiolety, zielenie i brązy, uzyskując wrażenie prześwietlenia przestrzeni krajobrazu. Zbliży się w tym do postimpresjonistycznego malarstwa z kręgu nabizmu i koloryzmu, jak również do japońskich drzeworytów ukiyo-e. Intensywne, ale subtelne zestrojenia barwne, rytmiczny, a może wręcz muzyczny charakter zastosowanej kreski i konturu czynią ze „Sceny rodzajowej przy potoku” brawurowe dzieło pełni stylu Zofii Stryjeńskiej.

Pochodzenie

- kolekcja prywatna, Polska